תאריך הורדה: 6 אוקטובר 2022. מקור: עמוד 3, הצפון, 1 אוקטובר 1926 *** מתוך אתר "עיתונות יהודית היסטורית", הספרייה הלאומית ואוניברסיטת ת"א

ז. ז'בוטינסקי

שלש טפות דם

„שיר ד־הדגל"

אל תגידו כי איננו,
דם אבינו המכבי:
כי שלש טפות ממנו
עוד שמרתי בלבי.
זו – כצבע ים כנרת,
זו – כשלג, ואת – זהב:
על הדגל, על הסרט,
על הראש ובלבב!

התכלת היא – רקיע,
גבה, אפק, עד־מעוף:
לעולם תמריא תגביה
רוח עבר מול אין־סוף;
לעולם תצמא נפשנו
דע, יפי וטהרה,
ותצא מדר קדשנו
האמת – ש ה י א תורה.

לבנה זעת המצח,
היוצרת, הבונה.
היא תוריע זרע נצח
בשדה ובגנה;

היא בחול תצמיח ארז,
על צורים תפרה כרמל:
היא תבנה, מבוז והרס,
את מולדת ישראל.

והפז – הוא אור השמש,
מנצח את הליל.
לעולם יריב באמש
ובשקר ישראל;
לאביון, לגר, לעבד
בכל־ארץ, בכל־דור
את האור יביא לזבד –
אור הצדק – אור והרור.

אך יש עוד טפה – יש אגל,
לא ידענו עד היום:
הוא איננו על הדגל,
הוא בלב – והוא אדם,
כי יפרץ שונא מארב,
או נקומה ונצביא:
חי הנער, חי החרב,
חי הדם המכבי!